

styrelsen for dette Udvalgs Myndighedsomraade, saa at dette ikke overlades til Bestyrelsens Skøn.

Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, at i Ændringsforslag Nr. 8 staar der, at det skal „indføjes som nyt næstsidste Punktum“, men jeg vilde bede om, at dette rettes til „trediesidste Punktum“, og henstiller til den højtærede Formand, at han ved Afstemningen gør opmærksom paa, at der i Stedet for „næstsidste Punktum“ skal staa „trediesidste Punktum“, idet Stykket derved kommer bedre paa sin Plads.

Ændringsforslagene Nr. 10 og 11 er blot sproglige Ændringer. Ændringsforslaget under Nr. 12 er en Tydeliggørelse af, hvad der staar i Lovforslaget. Der stod oprindeligt: „Ved kirkelige Handlinger, der udføres i Forbindelse med den almindelige Gudstjeneste paa Søn- og Helligdage“, men dette ændrede man i Landstinget, da man var bange for, at det rakte for vidt, idet der derunder ogsaa maatte falde Bryllupper, og man mente, at det var for dybt et Indgreb i Organisternes Lønningsforhold at aabne Mulighed for, at der heller ikke maatte kræves Betaling for at spille ved disse. Man ændrede derfor Sætningen til: „Ved kirkelige Handlinger, der udføres under den almindelige Gudstjeneste paa Søn- og Helligdage“. Men her kan der saa ikke være Tale om andet end Daabshandlinger, og derfor har Udvalget ment det rigtigst at rette det dertil. Men da Daabshandlinger meget ofte — jeg kan maaske sige som oftest — i Byerne udføres umiddelbart efter Gudstjenesten, har vi ment, at vi ogsaa burde føje det til, saa der kommer til at staa: „Ved Daabshandlinger, der udføres i umiddelbar Forbindelse med den almindelige Gudstjeneste paa Søn- og Helligdage, maa ikke kræves Betaling for Orgelspil“. Man anser det nemlig for urimeligt, om Organisten skulde kunne kræve Betaling for Daabshandlinger, der foretages i umiddelbar Forbindelse med Gudstjenesten. For øvrigt turde det være heldigt, om vore Organister lønnedes saaledes, at de ikke skulde betales ved alle de Lejligheder, hvor de spiller, men at faa Organisternes Forhold ændret saaledes er en Fremtidsopgave.

Ved Ændringsforslag Nr. 13 har man foreslaaet en Tidsgrænse for Færdiggørelse af Regnskabet og har foreslaaet, at en Afskrift af Kasse-Regnskabet med Revision og Decision skal indsendes til

Kommunalbestyrelsen „inden 3 Maaneder efter Regnskabets Afslutning“. Der er overhovedet ikke i Paragraffen sat Tidsgrænser, men man har i Udvalget ment, at det dog kunde være rimeligt, at der blev sat en saadan.

Ændringsforslaget under Nr. 14 er stillet af det socialdemokratiske Mindretal. Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt komme ind paa det. Jeg har for øvrigt udtalt mig om det ved Sagens første Behandling og skal afvente Mindretallets Begrundelse af dette Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 15 om, at sidste Stykke af § 14 skal udgaa, er en Nødvendighed, idet dette sidste Stykke af Paragraffen i Virkeligheden er et Rudiment, som Landstinget ikke har været opmærksom paa. Dette Stykke er paa Grund af Ændringer, som Landstinget har foretaget i Paragraffen, blevet uden Forbindelse med det øvrige og bør absolut udgaa. Ændringsforslag Nr. 16 er kun en redaktionel Ændring.

Saa har jeg endnu kun tilbage Ændringsforslagene Nr. 17 og 18, der angaar Kirkefondskirkerne eller i det hele de Kirker, som er rejste ved frivillige Bidrag og derefter overladte Folkekirken til Brug. Der har i Udvalget været Enighed om, at man ikke vilde lægge den storstilede Bevægelse, som har givet sig Udslag i Opførelsen af de københavnske Kirkefondskirker, nogen som helst Hindring i Vejen, og man vil ikke lovgive for dem uden efter Samraad med Kirkefondens Bestyrelse. Jeg har derfor som Formand for Udvalget forhandlet med Formanden for den københavnske Kirkefonds Bestyrelse, Sjællands Biskop, og det er efter Samraad med ham, at Ændringsforslaget under Nr. 17 er stillet, hvorved Bestyrelsen for Kirkefondskirker og i det hele for de Kirker, der er rejste ved frivillige Bidrag og overladte Folkekirken til Brug, kommer til at bestaa af 3 Medlemmer, som vælges af Menighedsraadet ved Forholdstal, og 2 Medlemmer, som vælges af Ejeren af Kirken. Sjællands Biskop gjorde mig, da jeg forhandlede med ham om dette Forhold, opmærksom paa, at det vist ikke var ganske rigtig, naar der i § 19 staar, at disse Kirker, naar Afløsning af Ejerens Forpligtelse til Kirkens Vedligeholdelse efter de angivne Regler har fundet Sted, derefter altid bliver selvejende, idet der godt kan tænkes at indtræde andre Ejendomsforhold. Derimod kan man fastsætte, at de falder ind under Be-